

Սահակ Գառնեցի³, Մեկքիսեղեկի եղբորորդին, վերահասու ըլլալով կաթողիկոսին խորհուրդներուն, զգացուց անոր թէ ինքը պատրաստ է յանձն առնել կաթողիկոսութիւնը. «կաթողիկոսութիւնդ այդ քո է, եթէ առնես դու, յոյժ բարւոք է, արասցես. եւ եթէ ոչ առնես դու, ընդէ՞ր այլոց շնորհես եւ ոչ ինձ, որ եմ ժառանգ եւ որդի քո»: Նոյն խորհուրդը կու տային նաեւ այլ համակիր «բարեկամներ»: Սահակի առաջարկին հաւանեցաւ Մեկքիսեղեկ եւ «ի Հրեշտակապետաց Կիրակի օրն» (13 Նոյեմբ. 1625^օ)⁴ օծեց

³ Մեկքիսեղեկի եղբորորդւոյն Սահակ եպիսկոպոսին կը վերաբերին հաւանօրէն Յիշատակարանիս խոսքերը. 2 հետ. էջմ. Թ. 199 (Մասունք Աստուածաշունչի). թղ. 29ր. «Ի թվակ <ան> իս Հայոց Ռ եւ ՄԵ (1606) և ձանաղէց տէր Առաքել եպիսկոպոսս վաքիլ եւ աթոռակալ սուրբ Աթոռոյն յիջմիածնայ. առայ զաէր Սահակ արի եւ քաջ սուրբ վարդայպետէն Բունամաշտոց մի փարթամ եւ լիակ <աս> ար ձնոնադրութիւն ի ներս, այլ եւ ԺԸ հազար դեկան (յօր. դկն) նազտ եւ ալի զգիրքս Ովբայ ի ձեռն տէր Սահակ բարունապետին»...:

«Ես տէր Սահակ վարդապետս տլի ԺԸ. Ռ դեկան (դկն) նազտ դրամ ա. Բունայմաշտոց. պարոն տէր Առաքելին եւ առայ զգիրքս յիշատակ ինձ եւ ծնաղաց իմոց՝ հաւերն իմ Սաւլթանին եւ մաւերն իմոյ Փարթիանին»:

Թղ. 388ր. «Զվերջին բտացող աստուածաշունջ սուրբ Գիրքիս նւաստ տէր Սահակ վարդապետս առայ զնաւք յիշատակ իմ եւ եղբարց իմոց պարոն վարդան եպիսկոպոսին եւ աւազ եղբաւրն իմ Սարգիսն, Յակոբն, Ներսէսն եւ եղբաւրորդոցն. ամէն»:

Եթէ ստոյգ է ենթադրութիւնս՝ Սաւլթան Մեկքիսեղեկ կաթողիկոսին եղբայրն կ'ըլլայ:

⁴ Ըստ Օրմանեանի ժամանակագրութեան՝ 9 Նոյեմբեր 1623: